

SZÚCS LÁSZLÓ

Kortársunk, az irodalom

Lapszámunk nyomdába kerülésének napjaiban jelenik meg *Kortárs, magyar* címmel az a kétkötetes válogatás, amely Szilágyi Aladár mintegy hatvan íróportréját kínálja. A legtöbb beszélgetés a *Várad* folyóirat 2007-ben indult Törzsasztal sorozatához kapcsolódik ugyan – e sorozat által száznál több kortárs szerző fordult meg a városban –, de a néhány kivétel is ritka csemege. Ilyen például a kétezres évek legelejéről az az interjú, amely a kilencvenen túl életében először Nagyváradra látogató Fejtő Ferencsel készült, illetve egy másik nagy öregünk emlékidézése: Hubay Miklós díszpolgárrá avatása alkalmából mesélt gyermekkorának Váradjáról. S ha már kivételek: filmrendező, Makk Károly is került az írók közé, igaz, abból az apropóból, hogy kötetben írta meg életének történetét.

Bár a legtöbb megszólaltatott szerző elsősorban prózaíróként ismert – a publicisztika mellett Aladár barátunk is elsősorban ebben e műfajban jeleskedik –, azért néhány költő is mikrofonvégre került. Az összes beszélgetés közös jellemzője a kérdező felkészültsége (ez néhány esztendeje kortárs magyar történéseket faggatva is cégérévé vált), riporteri ötletessége (Térey Jánost faggatva például azzal a fogással élt, hogy az író mintegy kívülállóként beszéljen magáról és a műveiről), továbbá egyféle sajátos könnyedség, izgalmas hangváltásokkal.

Akár csendes demonstrációként is tekinthetünk e kétkötetes műre, hiszen – nem szándékoltan – éppen a napokban módosított magyarországi Nemzeti Alaptanterv irodalomoktatásra vonatkozó változtatásait övező viták idején lát napvilágot, amikor a kortárs magyar irodalom közoktatásból való kipenderítésének lehetünk értetlen tanúi. Arra sajnos nincs kellő rálátásom, hogy határon innen mi az, ami a középiskolai irodalomórákon, akár magyar, akár román tagozaton, beszivárog a kortárs szerzők életéből és műveiből a diákok figyelmébe, ám segítségként, kedvcsinálóként e több mint félszáz portré tökéletesen alkalmas arra, hogy minden olvasóval elhitesse: szépirodalmunk jelenkorára, a magyar nyelv kortárs művelőire, újjáteremtőire legalább oly büszkék lehetünk, mint literatúránk múltjára.